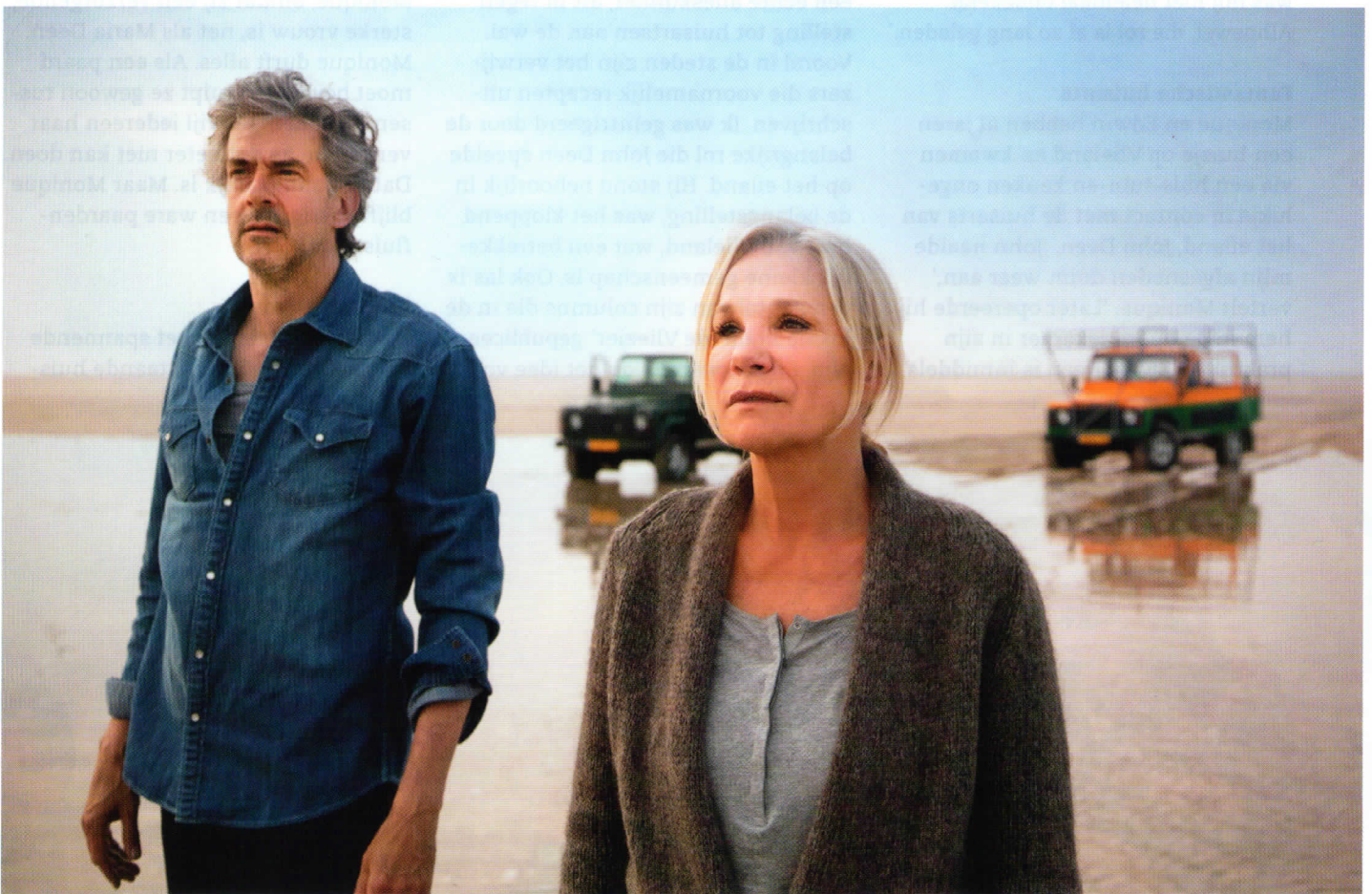

MONIQUE VAN DE VEN: 'Vlieland verdient deze aandacht'

BLARICUM – Eind januari is bij omroep MAX de tiendelige drama-serie 'Dokter Deen' gestart, waarin actrice Monique van de Ven schittert in de rol van de Vlielandse huisarts Maria Deen. Echtgenoot Edwin de Vries schreef het script speciaal voor zijn vrouw. 'Monique heeft dat verzorgende gewoon in zich.'

Het is een drukte van belang in het restaurant 'Rust Wat' in Blaricum. Monique van de Ven kijkt zoekend om zich heen en vraagt mij of we misschien bij het

raam kunnen zitten. 'Edwin komt zo,' zegt ze. Als De Vries arriveert belanden we aan een iets rustiger tafeltje in het Gooise etablissement. 'Ik moet straks nog het toneel op, ik vervang

mijn broer Bart vanavond in "Soldaat van Oranje",' lacht Edwin. 'Dus eerst maar eens wat eten in de maag.'

Reden voor dit dubbelinterview met het acteusechtpaar is de dramaserie 'Dokter Deen' die zich in het prachtige natuurdecor van Vlieland afspeelt. Het is niet de eerste keer dat Monique van de Ven voor een rol afreist naar een waddeneiland, en het is ook niet de eerste keer dat zij in de huid van een arts kruipt. 'Als kind kwam ik veel met mijn moeder op Texel en dat vond ik

geweldig. De ruimte, de ongerepte natuur. Later zat ik voor de rol van Lobke van Zweden in de film "Sil de strandjutter" vier maanden op Terschelling. En voor de regie van de film "Zomerhitte" keerde ik terug naar Texel. In de film "Iris" speelde ik de rol van veearts, dus de medische wereld was mij niet helemaal onbekend. Alhoewel, die rol is al zo lang geleden.'

Fantastische huisarts

Monique en Edwin hebben al jaren een huisje op Vlieland en kwamen via een huis-tuin-en-keuken ongelukje in contact met de huisarts van het eiland, John Deen. 'John naaide mijn afgesneden duim weer aan,' vertelt Monique. 'Later opereerde hij hem in de operatiekamer in zijn praktijk. Hij was (Deen is inmiddels

gepensioneerd, red.) naast een fantastische huisarts ook chirurg, tandarts en veearts. Had een boeiend en veelzijdig bestaan. Met beperkte middelen moest hij in levensbedreigende situaties zeer adequaat handelen.' 'Op een eiland is een huisarts zeer belangrijk,' vult De Vries aan. 'Hij is een echte alleskunner, dit in tegenstelling tot huisartsen aan de wal. Vooral in de steden zijn het verwijzers die voornamelijk recepten uitschrijven. Ik was geïntrigeerd door de belangrijke rol die John Deen speelde op het eiland. Hij stond behoorlijk in de belangstelling, was het kloppend hart van Vlieland, wat een betrekkelijk kleine gemeenschap is. Ook las ik een aantal van zijn columns die in de lokale krant 'de Vliezier' gepubliceerd zijn. En zo kwam ik op het idee voor

de serie. Ik vroeg John of ik zijn achternaam – dokter Deen allitereert lekker – mocht gebruiken. Hij vond het een hele eer en verleende tijd voor de opnames alle medewerking. Samen met scenarioschrijfster Sineke Kome van Breugel schreef ik het script. En dat schreef ik echt op Monique, omdat zij een verzorgende sterke vrouw is, net als Maria Deen. Monique durft alles. Als een paard moet bevallen, kruipt ze gewoon tussen de benen, terwijl iedereen haar vertelt dat ze dat beter niet kan doen. Dat dat onmogelijk is. Maar Monique blijft rustig, als een ware paardenfluisteraar.'

Enorme thema's

Dokter Deen vertelt het spannendste verhaal van de alleenstaande huis-

'Monique durft alles. Als een paard moet bevallen, kruipt ze gewoon tussen de benen, terwijl iedereen haar vertelt dat ze dat beter niet kan doen'

arts Maria, die samen met haar drie opgroeiende kinderen op Vlieland woont. Ze heeft een minnaar, gespeeld door Leopold Witte, en strijdt met haar rivale, gespeeld door Liz Snoyink, om de liefde van deze minnaar. 'Pleuni Touw speelt in de serie de rol van mijn dementerende moeder,' legt Monique uit. 'Pleuni kennen Edwin en ik al heel lang. Wij hebben al een heel verleden samen.' 'Ja, de cast is echt fantastisch,' prijst Edwin. 'En Pleuni is altijd een soort

moeder voor mij geweest. Toen zij op de toneelschool zat, was ik nog een kind en paste zij op mij.' Maria Deen is een empathische, perfectionistisch ingestelde vrouw die volop in het leven staat. Eigenschappen waar Monique zich duidelijk in herkent. 'Omdat Edwin mij zo goed kent, vind ik in deze rol veel van mijn persoonlijke eigenschappen terug. Dat is fijn. Dat speelt prettig. Het goed zorgen voor mensen en dieren, dat zit in mij. Ja, in die zin voel ik me

wel een soort Florence Nightingale. Het is een prachtige rol waarbij enorme thema's aan bod komen. Er zitten hele spannende scènes in, verdriet, dood, pijn en ook hele komische zaken. Alles wat zich in het normale leven ook afspeelt en waar mensen zich in herkennen. Om me goed voor te bereiden, sprak ik veel met onze eigen huisarts- ook een vrouw – en werd ik tijdens medische scènes onder andere begeleid door studenten geneeskunde. De handelingen, de emoties, alles moest kloppen. Ook met mijn drie 'filmkinderen' bouwde ik een hechte band op. Zij spelen belangrijke rollen in de serie. De twee oudsten zijn net van de toneelschool af, de jongste zit nog op het voortgezet onderwijs. Maar ze deden allemaal auditie. Ze moesten op elkaar

lijken, familie van elkaar kunnen spelen, maar ook weer verschillen van karakter. Ook moest er een klik met mij zijn, en die was er gelukkig. Ze spelen zo goed! Ze worstelen in de serie met hun puberteit, met levensvragen en hun ontluikende seksualiteit. Daar moeten ze mee dealen.'

Trotse Vlielanders

Als scenarioschrijver ziet Edwin weinig verschil tussen het schrijven van een film (*Left luggage, The discovery of heaven red.*) of een dramaserie. 'Aan elk verhaal zit een begin, middenstuk en einde, dat maakt niet zoveel uit. Nu zijn het tien afleveringen van vijftig minuten, iedere aflevering staat op zichzelf. Alleen de hoofdpersonen maken natuurlijk wel een groei door gedurende de serie. Je leeft echt mee met de karakters van Maria en de eilandbewoners.' De bewoners van Vlieland figureerden volop in de serie en vonden het een grote eer om in de serie te spelen. 'De sfeer was fantastisch,' vertelt Monique enthousiast. 'Het was ontroerend om te zien hoe trots de Vlielanders zijn, hoe ze meeleeften. We mochten overal filmen, winkeliers verleenden volop hun medewerking. Het was genieten, de hele draaitijd.'

Verliefd op een ander

Vlieland heeft een zeer speciale plek in de harten van Monique en Edwin. Laatstgenoemde is lyrisch als hij vertelt hoe hij destijds verliefd werd op Monique en op het eiland. 'Ik kende Monique nog maar net en nam haar mee naar Vlieland. Sindsdien groeide onze liefde voor elkaar en voor het eiland. Een tijdje terug keek ik nog een keer naar Monique toen ze Lobke speelde in "Sil de strandjutter". Ik was daar zo door vertederd en zei tegen haar: "Ik ben verliefd op een ander. Ik ben verliefd op een meisje van negentien jaar. Wat zou er van Lobke geworden zijn?" Ik zie in Maria

Deen wel een soort Lobke. Een oudere natuurlijk, maar toch.' Monique luistert ondertussen bijna verlegen naar de liefdesverklaring van haar man. 'Vlieland is zo belangrijk voor ons. Als we naar Harlingen rijden en op de boot stappen, dan voel ik het al. De wind, de stilte, aan boord even een lekker kroketje eten. Heerlijk, dan begint de vrijheid.' Ze is niet bang dat door de serie Vlieland

overspoeld wordt door het massatoerisme. 'De serie zet Vlieland positief op de kaart. Bezoekers houden van de rust en respecteren die volop. Vlieland is zo mooi, het verdient deze aandacht.' •

TEKST: AMANDA DE VRIES

FOTO'S: MAX/ MARK DE BLOK

welkom als gast bij

elegance

henny de vries-kok

finse kleding en beenbekleding

galigapromenade 5-7 sneek tel. 0515-413430